

KUVENDI I KOSOVËS
СКУПШТИНА КОСОВА
ASSEMBLY OF KOSOVO

Seanca Plenare
Seanca nr.2003/24
Prishtinë,më 18 shtator 2003,në orën 10:00
Ndërtesa e Kuvendit të Prishtinës.

PROCESVERBAL

Seancën e kryesoi Nexhat **DACI**, kryetar i Kuvendit, kurse bashkëkryesues ishte Hydajet Hyseni,anëtar i Kryesisë.

Kryetari konstatoi se në seancë ishin të pranishëm 101 deputetë dhe shpalli të hapur punën e saj.

Kuvendi në seancën e mëparshme e kishte miratuar këtë

REND TË DITËS:

1. Miratimi i procesverbalit të seancës së mëparshme.
2. Shqyrtimi i situatës politike në Kosovë;
3. Shqyrtimi i parë i P/ligjit për produktet dhe pajisjet medicinale-nr.2003/17;
4. Shqyrtimi i parë i P/ligjit për për inspektoratin sanitar-nr.2003/25;dhe
5. Propozimi i rendit të ditës për seancën e ardhshme plenare që do të mbahet më 25 shtaor 2003.

Kryetari kërkoi nga deputetët e Kuvendit të procedohet sipas rendit të ditës të miratuar në seancën e mëparshme.

1. Miratimi i procesverbalit të seancës së mëparshme.

Nuk pati vërejtje lidhur me procesverbalin e seancës së mëparshme,prandaj u miratua.

2. Shqyrtimi i situatës politike në Kosovë.

Kryetari e hapi debatin lidhur me këtë pikë të rendit të ditës.

Sabri Hamiti- Situatën politike në Kosovë tashpërtash e përcaktojnë një qeverisje dykrenëshe – në mes të UNMIK-ut dhe institucioneve të Kosovës, një ekonomi në mbrapambetje dhe një gjendje sociale që mund t' shpërthejë. Kompetencat dhe përgjegjësitë në këtë qeverisje nuk kanë një drejtpeshim. UNMIK-u ende pretendon të ruajë apo rrisë kompetencat. Në anën tjetër, institucionet e Kosovës, mbajnë përgjegjësinë para qytetarëve, duke pretenduar t'i marrin edhe kompetencat. UNMIK-u rezervon për vete kontrollin e fushave më vitale të qeverisjes dhe të zhvillimit të shoqërisë, përfaqësimin politik, financat, drejtësinë dhe sigurinë. Në të gjitha këto fusha, përfaqësuesit vendas nuk e kanë fuqinë e vërtetë të veprimit përpos retorikës për zhvillimin e shoqërisë përpara. Në anën tjetër, në po këto fusha, shihen problemet më të ndryshme që kanë të bëjnë me statusin, me qeverisjen dhe me jetën e qytetarëve të Kosovës. Kontrollimi joracional i financave, përballë nevojave imamente të fushave të ndryshme të jetës në Kosovë, po krijon suficitin e buxhetit. Në anën tjetër, shtresa të tëra të njerëzve janë në gjendje sociale të padurueshme, diku-diku para shpërthimit.

Me një fjalë: statusi i tashëm i papërcaktuar politik i Kosovës, është bërë pengesë për zhvillimin dhe për demokracinë e saj. Standardet e shpallura nga UNMIK-u, si faza që duhen të kalohen para statusit, janë bërë gati formulë retorike, e pazbërthyeshme në praktikë. Çështja jështë: kush i shpallë standardet, kush i realizon dhe kush e vlerëson këtë realizim.

Tensionet në Kosovë, në mënyrë permanente i shton ndërhyerja e Serbisë, e cila bëhet në mënyrë të ndryshme, por më së shpeshti duke instrumentalizuar politikisht qytetarët serbë në Kosovë, madje edhe në institucionet e vendit për politikën e tyre dhe në mënyrë të organizuar shtetërore duke aprovuar dokumente kushtetuese për ta bërë aneksimin e Kosovës.

Bashkësia ndërkombëtare, deri më tash, ka reaguar tepër dobët, për të mos thënë – pahetueshëm kundrejt këtij agresiviteti kushtetues të unionit Serbi – Mali i zi dhe të Serbisë. Është i domosdoshëm një artikulum i qartë i Këshillit të Sigurimit, i SHBA-ve dhe i BE-s për zhvlerësimin juridik të këtyre deklaratave para se të kërkohet një stabilitet politik në Kosovë dhe në rajon.

Në Kosovë është organizuar rrezistenca – nga ajo paqësore e demokratike, duke kaluar në rrezistencë të armatosur deri në luftën për çlirim. Të gjitha këto zhvillime të domosdoshme dhe të detyrueshme, që lidhen me ekzistencën e një populli dhe të një vendi, të gjitha këto mësimet të historisë më të re, kanë dhënë përfundimet se Kosova ka të kushtëzuarën – ekzistencën e vet nga pavarësia dhe demokracia e saj.

Çdo bisedim për një të ardhme, pra – duhet t'i ketë në evidencë e në kujdes këto të dhëna të së tashmes dhe të së kaluarës së afërt të Kosovës. Po nuk u patën parasysh dhe në kujdes këto evidenca, të gjitha bisedimet bëhen të vështira, të pamundshme dhe në instancën e fundit – me përfundime vështirë të realizueshme.

Lidhja Demokratike e Kosovës, duke i qëndruar besnike zbatimit të Programit të saj nacional, politik e qytetar, e pranon dialogun si metodë të zgjidhjes së problemeve shoqërore dhe politike, e mirëpret bashkëpunimin ndërkombëtar për zgjidhjen e të gjitha çështjeve që dalin në udhën e krijimit të Kosovës së pavarur dhe demokratike.